

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 9784
Den 28. oktober 2024

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 (MOF alm. del) stillet d. 2. oktober 2024 efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 6

”På udvalgets studierejse til Nederlandene i uge 38 besøgte udvalget den Nederlandske vandstyrelse (Rijkswaterstaat), der viste hvordan kystbeskyttelse kan finde sted på naturlig vis med øje for sikkerhed, natur og mennesker ved anlæggelsen af en halvø foran kysten ved Haag: Sandmotoren. Vil ministeren redegøre for, hvorvidt man anvender sandmotorer i Danmark? Hvis man har fravalgt brug af sandmotorer i Danmark bedes ministeren redegøre for, hvorfor man har truffet et sådan valg.”

Svar

Kystdirektoratet er den statslige kystenhed i Danmark og varetager kystbeskyttelsen på den jyske vestkyst, og jeg har derfor forelagt spørgsmålet for dem. Kystdirektoratet har oplyst mig om at:

”Staten ved Kystdirektoratet varetager kystbeskyttelsen på Vestkysten i 5-årige fællesaftaler med de berørte kommuner på strækningen mellem Lodberg i nord til Nymindegab i syd. Kystbeskyttelsen af den jyske vestkyst er ligesom i Holland baseret på en metode med sandfodring af kysten og bygger på en kontinuerlig indsats med årlige kystfodringer udvalgte steder. Metoden er løbende optimeret gennem de sidste 30-40 år.

Kystdirektoratet har gennem et mangeårigt samarbejde med den hollandske kystmyndighed Rijkswaterstaat et indgående kendskab til den hollandske sandmotor, herunder dens kystbeskyttende virkning. Metoden med ”sandmotorer” anvendes ikke i forbindelse med Kystdirektoratets sandfodring af Vestkysten, men Kystdirektoratet planlægger med i et igangværende projekt, at høste erfaringerne fra bl.a. det hollandske projekt. Projektet skal bidrage til at opbygge viden om naturbaserede løsninger og indgå i Kystdirektoratets løbende arbejde med fortsat at optimere kystbeskyttelsen.

Inden metoden kan overvejes at tages i brug på Vestkysten, vil det dog kræve yderligere tekniske undersøgelser og vurderinger af effekten. Metoden forudsætter desuden en markant anderledes finansieringsstruktur end i dag, da man foretager én meget stor sandfodring hvert 20-30 år i stedet for den nuværende tilgang, hvor der sandfodres hvert år, og hvor der afsættes midler over en femårig periode.”

Magnus Heunicke

/

Anne Elizabeth Kamstrup